

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาแรงจูงใจสัมพันธ์ของนักมวยไทยอาชีพ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอน และวิธีดำเนินการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive selection) โดยศึกษาจากข้อมูลการจัดอันดับมวยไทยของเวทีมวยมาตรฐาน ลุมพินี และราชดำเนิน ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 60 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในอดีต จำนวน 15 คน
2. กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในอดีต จำนวน 15 คน
3. กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในปัจจุบัน จำนวน 15 คน
4. กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในปัจจุบัน จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยแบ่งแบบเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักมวยไทยอาชีพ ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบวัดแรงจูงใจฝึสมรรถิ์ของนักมวยไทยอาชีพ ลักษณะแบบวัดแรงจูงใจฝึสมรรถิ์ของนักมวยไทยอาชีพ เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scales) มี 5 ระดับ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้าง ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1.1 หาความตรงตามเนื้อหา (Content validity)

1.1.1 ผู้วิจัยศึกษาความหมาย ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจฝึสมรรถิ์ และนักมวยไทยอาชีพ

1.1.2 ผู้วิจัยสร้างข้อความต่าง ๆ ซึ่งวัด แรงจูงใจฝึสมรรถิ์ตามทฤษฎีของ เฮอร์แมน (Hermans, 1970) ซึ่งในที่นี้ได้อาศัยหลักการ 10 หลักการ ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจฝึสมรรถิ์สูง จะมีระดับความทะเยอทะยานสูง

2. ผู้ที่มีแรงจูงใจฝึสมรรถิ์สูง จะมีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบผลสำเร็จ ถึงแม้ว่าผลของการกระทำของเขานั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส

3. ผู้ที่มีแรงจูงใจฝึสมรรถิ์สูงจะมีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป

4. ผู้ที่มีแรงจูงใจฝึสมรรถิ์จะอดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน ๆ

5. เมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะ หรือมีผู้อื่นเข้ามารบกวน ผู้ที่มีแรงจูงใจฝึสมรรถิ์สูงจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ

6. ผู้ที่มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์สูง จะรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง และสิ่งต่าง ๆ จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
7. ผู้ที่มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์สูง จะคำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก
8. ในการเลือกเพื่อนร่วมงาน ผู้ที่มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์สูง จะเลือกเพื่อนที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
9. ผู้ที่มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์สูง ต้องการทำให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามทำงานของตนให้ได้ดี
10. ผู้ที่มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ให้ดีเสมอ

1.1.3 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางจิตวิทยาการกีฬา 1 ท่านตรวจ ดูความครอบคลุมเนื้อหาของแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านมวยไทย 1 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมกับลักษณะของมวยไทยอาชีพ และให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางพลศึกษา 4 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมลักษณะแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ

1.2 สร้างแบบวัดแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ จำนวน 40 ข้อ โดยวัดแบบวัดแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพใช้ 10 หลักการ ของเฮอร์แมน หลักการละ 4 ข้อ สร้างเป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ "จริงที่สุด" "จริงมาก" "จริงปานกลาง" "จริงน้อย" "ไม่จริงเลย" แทนระดับแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ จากสูงสุด-ไปหาต่ำสุด โดยผู้ตอบอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วเลือกตอบว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นจริงในระดับใด สำหรับแบบวัดแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์นี้ ผู้วิจัยได้สร้างเป็น พฤติกรรมนิมาน (Positive) 31 ข้อ และพฤติกรรมนิเสธ (Negative) 9 ข้อ

พฤติกรรมนิมาน (Positive) หมายความว่า เป็นพฤติกรรมการแสดงออกในลักษณะของผู้มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ เช่น ข้าพเจ้าฝึกซ้อมอย่างหนักทุกครั้งก่อนทำการชก

พฤติกรรมนิเสธ (Negative) หมายความว่า เป็นพฤติกรรมการแสดงออกในลักษณะตรงกันข้ามกับพฤติกรรมนิมาน เช่น เมื่อประสบความพ่ายแพ้แก่คู่ต่อสู้ ข้าพเจ้าไม่ต้องการที่จะชกแก้ตัว

1.3 เกณฑ์การให้คะแนนในแบบวัดแรงจูงใจสัมผัสของนักมวยไทยอาชีพ ที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scales) จะให้คะแนน 5 4 3 2 และ 1 ตามความจริงที่แสดงพฤติกรรม ดังนี้ จริงที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อย ไม่จริงเลย สำหรับพฤติกรรมที่เป็นนิมาน (Positive) และให้คะแนน 1 2 3 4 และ 5 สำหรับพฤติกรรมที่เป็นนิเสธ (Negative) ตามความจริงที่แสดงพฤติกรรม ดังนี้ จริงที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อย ไม่จริงเลย ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เกณฑ์การให้คะแนนแรงจูงใจสัมผัส

ลำดับตัวเลือก	พฤติกรรมนิมาน (Positive)	พฤติกรรมนิเสธ (Negative)
จริงที่สุด	5	1
จริงมาก	4	2
จริงปานกลาง	3	3
จริงน้อย	2	4
ไม่จริงเลย	1	5

สำหรับข้อที่เป็นพฤติกรรมนิเสธมี 9 ข้อ คือ ข้อ 1 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 15 ข้อ 22 ข้อ 23 ข้อ 24 ข้อ 31 และข้อ 36 ที่เหลือเป็นพฤติกรรมนิมาน คะแนนเต็มของแบบวัดนี้ 200 คะแนน

2. การทดลองใช้และการวิเคราะห์รายข้อ ดำเนินการดังต่อไปนี้ คือ ผู้วิจัยนำแบบวัดชุดนี้ไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักมวยไทยค่ายลูกพระบาท อาเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี

3. นำแบบวัดนี้ไปหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS^X) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1951 อ้างถึงใน ประคอง วรรณสุด, 2528) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .74
4. ปรับปรุงแบบสอบถามพร้อมกับให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจทานก่อนนำแบบวัดนี้ไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ยื่นเรื่องทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังนักมวยไทยอาชีพ เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย นำแบบเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาแรงจูงใจฝึสมรรถิ์ของนักมวยไทยอาชีพ ไปส่งให้นักมวย และรับคืนด้วยตนเอง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเวลาที่มีการแข่งขันชกมวยที่เวทีมวยลุมพินี และราชดำเนิน โดยขอความร่วมมือจากผู้เก็บบัตรผ่านประตูประจำสนามมวย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS^X - Statistical Package for Social Sciences Version - x) ตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตาราง และความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาหาคะแนนรวม หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยกำหนดคะแนนในแต่ละข้อดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามประเมินค่า

ถ้าเลือกตอบ จริงที่สุด มีค่า 5 คะแนน

ถ้าเลือกตอบ จริงมาก มีค่า 4 คะแนน

ถ้าเลือกตอบ จริงปานกลาง มีค่า 3 คะแนน

ถ้าเลือกตอบ จริงน้อย มีค่า 2 คะแนน

ถ้าเลือกตอบ ไม่จริงเลย มีค่า 1 คะแนน

ข้อความที่บ่งบอกลักษณะเชิงนิเสธ ให้คะแนนตรงกันข้ามดังนี้

ถ้าเลือกตอบ จริงที่สุด มีค่า 1 คะแนน

ถ้าเลือกตอบ จริงมาก มีค่า 2 คะแนน

ถ้าเลือกตอบ จริงปานกลาง มีค่า 3 คะแนน

ถ้าเลือกตอบ จริงน้อย มีค่า 4 คะแนน

ถ้าเลือกตอบ ไม่จริงเลย มีค่า 5 คะแนน

3. ทดสอบความแตกต่างของสัมฤทธิ์ผลในการชกมวย และสถานภาพของนักมวยไทย ที่มีต่อแรงจูงใจฝึสมรรถิ์ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (Two-way Analysis of Variance)

4. กำหนดค่าความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบวัดแรงจูงใจฝึสมรรถิ์ หลังจากทดลองใช้แบบวัดนี้ (Try out) จากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \cdot \left[\frac{1 - \sum s_i^2}{s_x^2} \right]$$

2. วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบทดสอบ โดยการหาค่าร้อยละ จากสูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามข้อนั้น}}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} \times 100$$

3. คำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจฝึัสมรรถิ์ของกลุ่มตัวอย่าง
4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง เพื่อศึกษาฝึัสมรรถิ์ผลในการชกมวย
และสถานภาพของนักมวยไทยที่มีผลต่อแรงจูงใจฝึัสมรรถิ์